

Luterilainen

JOULUNUMERO

N:o 7-8 2023 ❄ 1926 — 2023 ❄ 98. VUOSIKERTA

MARTTI LUTHER

Enkelit

"Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka perivät autuuden?" Hepr. 1:14

Totta kyllä on, että Jumala ilman enkelien palvelusta voi varjella meitä perkeleeltä ja kaikelta surkeudelta. Hän ei kuitenkaan sitä tahdo, vaan on säättänyt toisen luodun palvelemaan toista. Oppikaamme siis: Jumala varjelee ja auttaa meitä enkeliensä kautta ja olkaamme siitä kiitollisia. Jumala on elämän Jumala, joka tahtoo auttaa, kun apua tarvitsemme; mutta ellemme kysy hänen sanaansa emmekä myös kiitä häntä hänen isällisestä suojeluksestaan, niin hän pidättää enkelinsä kotonan ja antaa perkeleelle tilaisuuden rutolla ja muulla onnettomuudella kesyttää pahoja veijareita, ja silloin me olemme hukassa! Mutta sepä vasta lohdutus on, että Jumala perkeleen raivon vastustamiseksi on

luonut rakkaat enkelit meitä palvelemaan. He ovat näet ystävällisiä, armahtavaisia ja hyvántahtoisia henkiä, jotka mielellään antautuvat käytettäväksi perkeleen pahuutta torjuttaessa.

Oppikaamme siis: Jumala on lähettänyt jokaiselle kristitylle, ei vain yhtä enkeliä, vaan monta, häntä suojelemaan. Varo siis elämästä pakanoiden tavalla, jotka luulevat kaiken tapahtuvan sattumalta, kun esimerkiksi joku pelastuu vedestä, tai jotakuta kolhaistaan kivellä hänen siitä mitään vahinkoa saamatta; älä silloin sano sitä onnenpotkaukseksi, vaan tiedä se rakkaiden enkelien toimeksi!

*Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille*

N:o 7-8 2023

Olet kultaakin kalliimpi Kristukselle!

”Herodes kutsui tietäjät luokseen salaa ja tutki heiltä tarkasti, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt ja lähetti heidät Beethleheemiin sanoen: ”Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta, ja kun löydätte hänet, ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan.” Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat nähneet Idän mailla, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään tähden he iloitsivat hyvin suurella ilolla. Mentyään taloon he näkivät lapsen sekä Marian, hänen äitinsä, lankesivat maahan, kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja toivat hänelle lahjoja: kulta, suit-suketta ja mirhaa.” (Matt. 2:7-11)

Koululaiset opiskelevat sähköä johtavista ja sitä eristävistä aineista. Ne tiedot ovat tärkeitä järkevissä ja turvallisissa arjenhallinnassa. Entä sitten millaisia me olemme kristittyinä kulkiessamme kohti iankaikkisuutta? Kristuksen anteeksiantamuksen virta on meille kaikki kaikessa. Epäusko torjuu evankeliumin, kuten eristävä aine vaimentaa ja pysäyttää sähkövirran. Niinpä Jumalan sana ja edessämme oleva kirkkovuoden juhla-aika kutsuvat meidät ”johtamaan” eli välittämään armonsanomaa! Jeesus kutsuu yhä: ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.” (Matt. 10:8)

Toiset meistä ovat enemmän jouluihmisiä kuin toiset. Jotkut ahdistuvat lahjojen ostamisesta ja tavarapaljoudesta. Toisia taas murehduttaa jo ennen joulua juhlan päätyminen ja arjen jatkuminen. Jumalan sanassa on meille kaikille iloisia uutisia! Kristus on kallein lahjamme ja aarteemme, eivätkä Hänen juhlangaansa pääty koskaan. Hän kehottaa tänäänkin: ”Neuvon sinua ostamaan minulta kulta, tulesse puhdistettua, että rikastuisit, ja valkoiset vaatteet, jotta pukeutisit niihin.” (Ilm. 3:18)

Mutta millä ostaa, kun olemme ansiottomia, eikä meillä itsellämme ole millä maksaa? Herramme vastaa sanassaan: ”Kuulkaa, kaikki te, joilla on jano, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syö-

kää; tulkaa, ostakaa ilman rahaa, ilman hintaa viiniä ja maitoa.” (Jes. 55:1) Jumala pitää myös ajallisista tarpeistamme huolta, kuten pienen Jeesuslapsenkin perheestä, kun he saattoivat maksaa Betlehemin ja vielä Egyptin matkansakin tietäjiltä saamallaan lahjoilla. Siinä Kaikkivaltias toteutti huolenpitonsa ja Vapahtajamme muistuttaa siitä rukouksessamme, kun pyydämme "anna meille jokapäiväinen leipämme" ja "päästä meidät pahasta".

Niinpä uskomme ei perustu näkyvään maailmaan, vaan Jumalan lupauksille. Raamattu julistaa meille niin ajallisista kuin iankaikkisista lahjoistammekin ainoaa pysyvää Aarretta, edestämme kuollutta ja edellämme Ylösnoussutta Kristusta. Hänet saivat uskossa omistaa myös tietäjät, jotka uskoivat ja siten tiesivät nyt täysin toisin kuin mitä heidän aikaisempi tietämyksensä oli. Siksi he eivät kumartaneet lahjojaan, eivät odottaneet niiden palvontaa, vaan yksin Kristusta ja Hänen kunniaansa. Samoin tulee olla kristittyjen parissa.

Näin arvokas olet Jeesukselle! Olet kaikkia ajallisia aarteita arvokkaampi. Niin eikö silloin Jeesuskin ole sinulle kaikkea muuta tärkeämpi? Sillä Jeesus on rikkautesi ja hintasi, jolla Jumala maksoi syntivelkasi. Jeesuksessa meillä on varma Daavidin Pojan armoliitto Jumalan kanssa. Pysykäämme siksi uskollisina kalleimmalle aarteellemme, Kristukselle, ja siinä Hänen armohelmoissaan Hänen pyhälle sanalleen, jonka Jumala on antanut meille elämäksi ja autuudeksi.

Marko Kailasmaa

Velallinen

*"Anna meille meidän velkamme anteeksi,
niin kuin mekin annamme anteeksi meidän
velallisillemme."* (Matt. 6:12)

Tämä Herran rukouksen kohta koskee meidän kurjaa ja viheliäistä elämäämme, joka huolimatta siitä, että meillä on Jumalan sana, että uskomme, teemme hänen tahtonsa, kärsimme ja elämme Jumalan lahjoista ja siunauksesta, kuitenkin ei onnistu pysymään synnittömänä. Joka päivä me yhä kompastelemme emmekä pysy kohtuudessa, koska elämme maailmassa sellaisten ihmisten parissa, jotka tekevät elämämme sangen karvaaksi ja antavat meille aihetta kärsimättömyyteen, vihaan, koston ynnä muuhun sellaiseen. Lisäksi on kintereillämme perkele, joka ahdistaa meitä joka taholta, niin että on mahdotonta aina pysyä lujana näin hellittämättömässä kamppailussa. Tässä on siis kipeästi tarpeen rukoileminen ja huutaminen: Rakas Isä, anna meille meidän velkamme anteeksi! — ei niin ajatellen, että hän muka ei ilman ja ennen rukoulemistamme antaisi syntejämme anteeksi — onhan hän lahjoittanut meille evankeliumin, jossa on sula syntien anteeksiantamus, ennen kuin sitä olimme rukoilleet tahi milloinkaan sitä ajatelleetkaan —, vaan tämä rukous on sitä varten, että me tunnustaisimme ja ottaisimme vastaan syntien anteeksian-

tamuksen. Se liha, jossa me joka päivä elämme, ei luonnostaan luota eikä usko Jumalaan; alituisesti se päin vastoin himoin ja petoksin on toiminnassa, niin että me päivittäin, jos mitä teemme tai jätämme tekemättä, teemme syntiä sanoin ja teoin. Tästä omatunto joutuu niin rauhattomaksi, että se pelkää Jumalan vihaa ja epäsuosiot, antaen näin evankeliumin suoman lohdutuksen ja uskalluksen häipyä näkyvistä. Omantunnon ennalleen kohentamiseksi on siis alituisesti välttämätöntä rientää tänne saamaan lohdutusta.

Tämän rukouksen tarkoitus on siis seuraava. Jumala ei tahdo ottaa huomioon meidän syntiämme eikä nuhdella meitä siitä, minkä joka päivä ansaitsemme, vaan hän tahtoo kohdella meitä armollisesti niin kuin hän on luvannut ja näin antaa iloisen ja pelkäämättömän omantunnon seisoaksemme hänen edessään ja häntä rukoillaksemme. Sillä ellei sydän ole oikeassa suhteessa Jumalaan ja osaa jäädä tähän luottamukseen, se ei koskaan uskalla rukoilla. Tätä luottamusta ja iloista sydäntä ei taas synnymistään muusta kuin siitä tietoisuudesta, että synnit ovat meille anteeksiannetut.

Tähän liittyy kuitenkin välttämätön, jopa lohdullinenkin lisäys: ”Niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme”. Jumalan lupauksen mukaan saamme olla varmoja siitä, että kaikki on anteeksi saatu ja meille lahjoitettu, kuitenkin sikäli kuin mekin annamme anteeksi lähimmäisillemme. Sillä aivan samoin kuin me joka päivä rikomme paljon Jumalaa vastaan, ja hän kuitenkin armosta antaa kaikki anteeksi, samoin pitää meidänkin alituisesti antaa anteeksi lähimmäisillemme, joka meille tekee vahinkoa, väkivaltaa ja vääryyttä. Ellet anna anteeksi, älä luule Jumalankaan itsellesi anteeksi antavan: mutta jos annat anteeksi, sinulla on se lohdullinen varmuus, että itsellesikin taivaissa anteeksi annetaan. Sen tähden Kristuskin sen heti Isä meidän -rukouksen jälkeen kertoo: *”Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen*

Isänne myös antaa teille anteeksi” (Matt. 6:14).

Tämä merkki on siis liitetty Herran rukoukseen sen tähden, että me rukoillessamme muistuttelisimme mieliimme lupausta ja ajattelisimme näin: Rakas Isä, en tule rukoilemaan sinulta anteeksiantamusta sen tähden, että kykenisin teoillani aikaansaamaan hyvitystä tahi niillä jotain ansaitsemaan, vaan koska sinä olet luvannut sen, oletpa vielä painanut siihen sinetinkin, että asia olisi yhtä varma, kuin jos minulla olisi oma julistamasi synneistäpäästö. Sillä saman, minä saavat aikaan kaste ja ehtoollinen, ulkonaisiksi merkeiksi asetettuina, vaikuttaa tämäkin merkki omantuntomme vahvistamiseksi ja ilahduttamiseksi; onpa se asetettu muiden merkkien edelle juuri sitä varten, että meillä olisi tilaisuus käyttää ja harjoittaa sitä joka hetki, koska se meillä aina käsillä on.

Martti Luther - Hengellinen virvoittaja

Aihetta juhlaan!

Joukko Lahden alueen kristittyjä uskalsi sata vuotta sitten vallinneessa tilanteessa siirtyä pois valtionkirkon piiristä omaan, itsenäiseen Raamatun mukaiseen uskonnon harjoittamiseen. Siirtymispäätöstä edelsi nuorten teologien opetus oikeinopettavan seurakunnan merkityksestä henkilökohtaiselle vakaumukselle. Lahden Vapaa Evankelis-Luterilainen Seurakunta perustettiin 16.12.1923. Lahtea seurasivat Hämeenlinnan alueella asuvat. Hämeenlinnan Vapaa Evankelis-Luterilainen Seurakunta perustettiin 18.1.1924.

Uusien seurakuntien jäsenet olivat tavallisia ihmisiä - eivät teologeja. Tämä on osoitus siitä, että raamatuntuntemus oli kansan keskuudessa eri tasolla kuin nykyään. Tiedettiin mitä "vähäinen hapatus" saa aikaan. Seurakuntajärjestyksissä sidottiin seurakunnan tunnustautuminen ja toiminta väärentämättömään Jumalan sanaan ja rohkeasti esille tuotuun Luterilaisen Tunnustuskirjojen oppiin.

Lahden seurakunnan perustamisasiakirjassa vedottiin Jumalan sanaan: *"Vielä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä olen heidän keskellään."* (Matt. 18:19-20)

Lisäksi perustamisasiakirjassa todettiin: *"Koska Herran Jumalan, Hänen pyhällä Sanallaan ilmoittamansa, selvä tahto on, että Herraan Kristukseen uskovat kullakin paikkakunnalla maan päällä, missä heitä vaan on, tulevat kokoon kristilliseksi paikallisseurakunnaksi* (Matt. 18:19,20; Matt. 10:31-33;

Joh. 17:20, 21; 1 Piet. 2:9,10; Ilm. 1:5; Ilm. 5:9,10), olemme mekin, joukko Kristukseen uskovia Lahdessa ja sen lähiseuduilla, kokoon-tuneet Jumalan pyhän Sanan perustuksella ja sen yksinomaisesta toimesta seurakunnaksi. Ja koska Herra Kristus suuresta armostaan on aikanaan jälleen julkituonut — seurakuntansa hirmuisen vihollisen Antikristuksen pimeyden alta – iankaikkisen evankeliumin Sanansa ja taivaallisen oikean opin maan päällä asuville, kaikille kansanheimoilta ja sukukunnille ja kielille ja kansoille, ja siis myös meille täällä, valitsemansa välikappaleen Martti Lutherin kautta ja koska tämä oikea puhdas Jumalan Sanasta otettu ja siihen tarkasti perustuva luterilainen oppi on julkaistu luterilaisen seurakunnan Tunnustuskirjoissa, olemme mekin, Jumalan sanan kautta ja Hänen sulasta armostaan, vääriä seurakunnallista yhteyttä paenneet, jokainen ja koko meidän seurakuntamme velvoitetut tähän oikeaan evankelis-luterilaiseen oppiin."

"Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua. Minä annan heille iankaikkisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on antanut heidät minulle, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yksi." Joh. 10:27-30.

Lue Kalle Särelän kirjoitus Tunnustukselliset seurakunnat 100 vuotta! Luterilainen-lehtemme numerosta 1/2023 ja lisää aiheesta pastori A. A. Uppalan teoksesta Tunnustukselliset Seurakunnan syntyvät (STLK 1976). *Toimitus*

Jouluaattona

Varhaisesta lapsuudestani muistan erään tapahtuman jouluaattona. Jostakin syystä olin käymässä naapurissa, jossa juuri käytiin joulupöytään. Emäntä ehdotti, että tavan mukaan laulettaisiin jouluvirsi. Vävy hylkäsi ehdotuksen "mitä turhia" –tyyliin. Niin virsi jäi laulamatta. Samalla vävy muisti maksaa osuutensa joulun laiton kustannuksista reilun puoleisesti. Tuo koti koki historiallisen murroksen. Silloin katkesi ehkä jopa vuosisatainen perinne. Sama on eletty monessa kodissa sitä ennen ja sen jälkeen. Joulun lapsella ei ole asiaa syntymäpäivilleen. Hänen luomansa ajalliset lahjat kyllä kelpaavat. Mutta niistäkin ihminen ottaa kunnian itselleen eikä kiitä niistä Jumalaa.

Moni muistaa vielä jouluvirren, mutta sanoo: "laulaa, laulaa en voi." Kun sydän on kiinni maailmassa, se ei voi ajatella enkelin ilmoitusta. "Enkeli taivaan" herkistäisi mieltä liiaksi ja paljastaisi ristiriidan. Niin moni torjuu joulun sanoman, paaduttaa sydämensä ja jatkaa kulkuaan kadotuksen tiellä.

Joulu ilman Jeesusta alkaa pian olla jo perinne sekin. Tyhjiys täyttää ihmisten sydämet. Ilman syntisten Vapahtajaa moni tuntee elämänsä sisällöttömäksi, päämäärättömäksi ja toivottomaksi. Mutta miksi kulkisit tuhoa kohti? Jeesus on tullut, että sinulla olisi elämä ja yltäkyllin. Meitä varten hän on. Juuri sinua varten. "Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu." "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." "Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen hänen armonsa rikkauden mukaan." Tällaisen lahjan Jumala on antanut meille.

Palatkaamme vielä jouluvirteen. Mitä jos sittenkin laulaisimme sen? Antaisimme sen sanojen puhutella meitä ja havaitsisimme, kuinka suuren joululahjan olemme saaneet. Vaikka entisyytesi puhuisikin sinua vastaan, niin Kristus puhuu puolestasi. Älä sano: "Laulaa en voi", vaan: "Laulan sittenkin."

*Enkeli taivaan lausui näin:
Miks hämmästyitte säikähtäin?
Mä suuren ilon ilmoitan
Maan kansoille nyt tulevan.
Herramme Kristus teille nyt
On tänään tänne syntynyt.
Ja tää on teille merkiksi:
Seimessä lapsi makaapi.*

VK 1938 nro 21

Markku Särelä - Sana on elämän lähde

"Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän menoaan yhteen olevan raskaana Pyhästä Hengestä. Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, hän aikoi hylätä hänet salaa. Mutta kun hän tätä ajatteli, katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. Hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistään." Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle annetaan nimi Immanuel", mikä on käännettynä: Jumala meidän kanssamme. Herättyään unesta Joosef teki, kuten Herran enkeli oli käskennyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa luokseen eikä yhtynyt häneen, ennen kuin Maria oli synnyttänyt pojan, ja hän antoi hänelle nimen Jeesus." (Matt. 1: 18-25)

Psalmi 3

Kristityn aamurukous hädässä, vaarassa ja ahdingossa

Tämä on Daavidin psalmi, kun hän pakeni poikaansa Absalomia. Lue 2 Sam. 15 ja 16:1-14. Suuressa hädässä, vaarassa ja ahdingossa Daavid kirjoitti tämän psalmin. Hän puhui tämän rukouksen, ehkä ensimmäisenä yönä pakonsa jälkeen. Jae Ps. 3:6. 2 Sam. 16:14.

Me kristityt haluamme omistaa tämän psalmin itsellemme, käsittää tämän rukouksen sydämissämme ja ottaa sen esiin, kun olemme hädässä, vaarassa ja ahdingossa.

Haluamme pohtia myös sitä, että tämä psalmi, kuten kaikki Jumalan sana, on Pyhän Hengen inspiroima. 2 Tim. 3:16. 2 Piet. 1:21. Hepr. 1:1. Apt. 2:30. 2 Sam. 23:1s.

”Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, kuinka paljon niitä, jotka nousevat minua vastaan?” Me kristityt olemme aina kaikkein suurimmassa hädässä ja vaarassa perkeleen, maailman ja oman pahan lihamme ja veremme taholta. Jospa me sen näkisimme, huomaisimme, kokisimme ja tuntisimme, kuin Daavid tunsu vihollisensa, joiden päällikkönä oli hänen oma rakas poikansa, niin varmasti valittaisimme, että olemme suuressa ahdingossa ja huutaisimme tuskaisesti: ”Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, kuinka paljon niitä, jotka nousevat minua vastaan.” Aina, aina meillä on kaikki syy huutaa niin Herraa. Usein tulee toinenkin hätä, vaara ja ahdinko, jonka näemme, huomaamme, koemme ja tunnemme, mutta joka ei ole niin paha. Haluamme huutaa Herraa avuksi. Eikö hän ole meidän Isämme?

”Niin kuin Isä armahtaa lapsiaan, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiään.” (Ps. 103:13). Eikö meidän tule valittaa taivaalliselle Isällemme tuskaamme niin kuin lapsukainen maan päällä valittaa tuskaansa isälleen tai äidilleen? Miten vähäinen usein hätämme onkaan! Mutta meidän hätämme ei ole vähäinen. Vaikka se olisikin vähäinen, saamme sitä kuitenkin valittaa taivaan Isälle. ”Monet sanovat sielustani: ”Hänellä ei ole pelastusta Jumalassa.”” Miksi he niin sanovat? Milloin he niin sanovat? Milloin ahdinkomme kestää niin kauan? Milloin hätämme näyttää niin suurelta? Koska he katselevat syn-tisyyttämme?

Meidän pelästynyt sydänparkamme tahtoo myös niin sanoa. Sekin haluaa tuomita meidät. Ps. 88:15-19. 1 Joh. 3:20a. Ja pahat vihamiehemme iloitsevat. Ps. 71:10s.

”Mutta Herra, sinä olet kilpeni, sinä olet kunniani, sinä korotat minun pääni.” Me kristityt pudistelemme päätämme monien sellaisten puheille ja omankin sydämemme puheille ja vihamiestemme ilonpidolle. Kaikkea tällaista vastaan asetamme pyhän ja lujan, luottavaisen, uskon varoittavan mutta-sanan ja turvaudumme Jumalan armosanaan ja lupaukseen, joka ei voi pettää. Kuin samalla äänellä, joka

peittää kuulumatomiin ja vaimentaa kaiken vastaisen, sanomme: Mutta sinä Herra olet minun kilpeni, joka minua suojaa (Ef. 6:16. Room. 30:5. Ps. 5:13. 18:31.36. 91:4), sinä olet kunniani ja sinä asetat minut kunniaan (Ps. 62:8), sinä nostat vaipuneen pääni reippaaksi ja iloiseksi kaikessa hädässä, vaarassa ja ahdingossa kaikkia vihollisiani vastaan, sillä sinä asetat minut pelastukseksi ja pelastussanasi kalliolle. Minä olen sinun lapsesi, oi sinä kaikkivaltias. Ps. 27:5s. Room. 8:16-18, 28s. 1 Joh. 3:1s. Kristitty, nämä raamatunkohdat sinun täytyy lukea!

Miten nyt on hädässä, vaarassa ja ahdingossa? Mitä kristitty tekee? Tätä: ”Ääneen minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltaan.” Tämä avuksi huutamisen ääni, Herran avuksi huutaminen peittää kuulumatomiin ja vaimentaa kaiken vastaisen, sillä Herra kuulee tämän avuksi huutamisen pyhältä vuoreltaan. Pyhä vuori oli Vanhan liiton aikana se vuori, jolla oli hänen sanansa ja sakramenttiansa pyhäkkö, jolla Daavidin kuninkaanlinna seiso, ja jolle oli annettu lupa Kristuksesta. Nyt Uudessa liitossa se on Jumalan armo- ja lupaussana, kaikkina aikoina syntisille armollinen ja armonsa lupaava taivaan Majesteetti, Herra itse. 2 Moos. 20:24. Ps. 2:6; 121:1s; 123:1. Nimensä ja sanansa tähden, itsensä tähden Herra kuulee kristityn äänen, joka huutaa häntä avuksi hädässä, vaarassa ja ahdingon aikana. Itsensä tähden Herra vaimentaa kaikki kristityn rikkomiset eikä muista hänen syntiään (Jes, 43:25) ja kuulee sen tähden kaiken kristityn avuksi huutamisen aivan mielellään ja rakkaasti. Room. 5:1-5.

Miten on nyt hädässä, vaarassa ja ahdingossa? Mitä kristitty tekee? Tätä:

”Minä käyn levolle ja nukun, minä herään, sillä Herra tukee minua.” Kun Daavid oli illalla pannut nukkumaan ja nukkunut, hän sanoi aamulla herätessään: Minä panin nukkumaan ja nukuin. Heräsin, sillä Herra varjelee minut. Kristitty, joka panee nukkumaan, hädässä, vaarassa ja ahdingossa ollessaan sanokoon herätessään myös: Minä panin maata ja nukuin. Minä heräsin, sillä Herra varjelee minut. Tämä olkoon jokaisen kristityn ylistys aamulla menneestä yöstä ja luottamus tulevan päivän takia. Sanokoon: ”En pelkää kymmentuhantista kansaa, joka minua piirittää. Nouse, Herra, pelasta minut, Jumalani! Sillä sinä lyöt poskel-le kaikkia vihollisiani, sinä murskaat jumalattomien hampaat.” Kristitty, mitä voi helvetti ja koko maailma ja raivoava rajuilma tehdä sinulle (Matt. 8:24), kun Herra sinut varjelee, auttaa sinua ja taistelee puolestasi? Matt. 8:26s. ”Herrassa on pelastus. Olkoon kansallasi siunauksesi.” Niin, Herralta löytyy apu, apu kaikkeen hätään, hengelliseen ja ruumiilliseenkin hätään. Se ei voi meitä vahingoittaa. Room. 8:28. Tässä on uskon huuto, joka perustuu Jumalan lupaukseen, joka tulee luotavaisesta sydäimestä, huuto, joka on lapsenomaisen rohkea, taivaaseen asti kaikuva, joka menee Jumalan korvaan, hänen, joka löytää varmasti uskon huudon. ”Siunauksen kansallesi.” Ef. 1:3. 1 Piet. 3:9b. Sananl. 10:6a. 2 Moos. 20:24. Ps. 112:2. Missä Herra siunaa, siellä täytyy kaiken onnettomuuden väistyä. Siellä täytyy synnin, kirouksen, kuoleman, perkeleen ja helvetin väistyä. Siellä on anteeksiantamus, vanhurskaus, rauha, elämä, enkelien suojelu, iankaikkinen autuus.

Jatkuu...

Messiasta odotettiin

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan. Jer. 23:5.

Laulamme eräässä jouluvirressä Kristuksesta:

*Jo aivan alkuajoista
Sua ikävöitiin halulla.
Näin huokasivat hurskahat
Esi-isämme ja profeetat:
Ah, kun jo tulis Herramme
Katkaisemahan kahleemme,
Omilleen tuomaan apua,
Niin Israel sais iloita.*

Paul Gerhardt. VK 1938 nro 22:3–4.

On kristillisen Kirkon luovuttamaton usko, että Vanha testamentti sisältää suoria ennustuksia Messiaasta eli Kristuksesta. Teologisissa tiedekunnissa, joissa harjoitetaan ns. tieteellistä, perusteiltaan ateistista teologiaa, kielletään tämä. Teologian opiskelijat opetetaan omaksumaan sellainen käsitys, ettei Vanhassa testamentissa ole yhtään suoraa ennustusta Kristuksesta. Tällainen oppi lähtee ihmisen turmeltuneesta järjestä, joka ei seuraa Jumalan omaa ilmoitusta.

Tietäjien usko

Pyhä Jumalan Sana kertoo meille Itämaan tietäjistä. He kyselivät Jerusalemissa: *"Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä*

itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan" (Matt. 2:2). Tietäjät, jotka itse olivat pakanoita, tunnustivat äsken syntyneen lapsen luvatuksi Messias-kuninkaaksi.

Herodes

Herodes, vallanhimoinen tyranni, *"kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä"*. Raamatusta löytyi vastaus: *"Juudean Beethlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: 'Sinä Beethlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia'"* (Matt. 2:5–6).

Herodes uskoi Raamatun todistuksen niin vahvasti, että rupesi toimenpiteisiin estääkseen juuri syntyneen kuninkaan valtaan pääsyn. Pelkkä Raamatun tapahtumien ja ennustusten todeksi uskominen ei ole pelastavaa uskoa, koska siihen ei liity turvautumista Jumalan armoon Kristuksessa. Kiusaajakin uskoo Raamatun todeksi ja pyrkii saamaan uskovat pois Sanan perustalta, etteivät he pelastuisi. Ei siis ihme, että kiusaajan joukoissa on niitäkin, jotka uskovat Raamatun pitävän paikkansa, mutta jotka eivät ole omistaneet Jumalan armoa eivätkä siitä elä.

Ylipapit ja kirjanoppineet

Myös ylipapit ja kirjanoppineet uskoivat Messiaan tuloon ja saattoivat Kirjoituksista saada selville, missä Messias oli syntyvä. He odottivat vain toisenlaista messiasta, vapauttajakuningasta, kuten aikanaan kävi ilmi. Heille ei kelvannut armonruhtinas, tuo, josta oli ennustettu: "ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet" (Jes. 53:3).

Vapahtajan ja evankelistojen todistukset

Jeesus ja evankeliumien kirjoittajat todistavat tavan takaa, että "kävisi toteen, mikä profeettain kautta on puhuttu" (Matt. 2:23; 1:22; 2:15;

4:14; 8:17; 12:17; 13:35; 21:4), "että Ihmisen Pojan piti kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi, ja kolmen päivän perästä nouseman ylös" (Mark. 8:31), että "kaikki on täysin toteutuva, mitä profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta" (Luuk. 18:31), että Kristuksessa "pitää käymän toteen tämän, mikä kirjoitettu on: 'Ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.' Sillä se, mikä minusta on sanottu, on täytynyt" (Luuk. 22:37), "että kaiken pitää käymän toteen, mikä" hänestä "on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa" (Luuk. 24:44), ja "että tämä oli hänestä kirjoitettu" (Joh. 12:16). Näin Jee-

sus vakuuttaa kaikille, että hän on luvattu Messias, jossa Kirjoitukset ovat täyttyneet.

Johannes Kastajan todistus

Kastaja lausui Messiaasta: *"Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minä olen hänen edellensä lähetetty"* (Joh. 3:28).

Paavalin ja Pietarin todistukset

Apostoli Paavali lausuu Jeesuksesta: *"Kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä hänestä on kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja pänivät hautaan"* (Apt. 13:29). Apostoli Pietari todistaa samaa: *"Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta"* (Apt. 10:43).

Kansan odotus

Eräät jerusalemilaiset sanoivat: *"Olisivatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietoonsa, että tämä on Kristus? Kuitenkin, me tiedämme, mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä, mistä hän on"* (Joh. 7:26–27). Apostoli Johannes kirjoittaa kansan aprikomisesta: *"Mutta monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: 'Kun Kristus tulee, tehneekö hän enemmän tunnustekoja, kuin tämä on tehnyt?'"* (Joh. 7:31.)

Messiasodotus oli siis aivan yleistä Jeesuksen aikana Israelissa, jopa Samariassa. Näihin todistuksiin voisimme vielä lisätä esimerkiksi Elisabetin (Luuk. 1:43), Sakariaan (Luuk. 1:68–79) ja Simeonin todistukset (Luuk. 2:29–32). Näiden kaikkien valossa on hyvin outoa ja vastoin tervettä järkeäkin

väittää, ettei Vanha testamentti sisällä yhtään suoraa ennustusta Kristuksesta. "Tiede" on mennyt pahasti harhaan, eikä se itse koskaan korjaa niitä vaurioita, joita se on erehdyksillään aiheuttanut Kristuksen asialle.

Raamatusta voimme havaita, että oli olemassa sekä tervettä että harhaista Messias-odotusta. Harhainen odotus etsi maallisia. Terve odotus, josta Sakariaan esimerkkinä, käsitti Messiaan antavan *"pelastuksen tuntemisen... syntien anteeksisaamisessa"* (Luuk. 1:77).

Samarialaisten odotus

Samarialaisetkin odottivat Messiaista, vaikka he hyväksyivät Vanhan testamentin kirjoista vain Moosesen kirjat. He löysivät niistä ennustuksia Kristuksesta. Nainen Syykarin kaivolta lähtiessään kertoi Jeesuksesta ja sanoi: *"Eihän se vain liene Kristus?"* Ja samarialaiset todistivat: *"Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapah-taja"* (Joh. 4:42).

Kristillinen uskomme

Uskomme elävään Jumalaan, joka on muuttumaton ja kaikkivaltias. Hän pystyi etukäteen ilmoittamaan, mitä tulee tapahtumaan, ja saattamaan sen kirjalliseen muotoon Raamattuun. Hän lupasi ihmiskunnalle Messiaan. Kristus tuli, kun aika oli täytetty, ja toimitti lunastuksen meitä syntisiä varten, niin että kuka tahansa häneen uskoo, saa syntinsä anteeksi hänen nimensään.

Markku Särelä – Saarnakirja 1

Sana tuli lihaksi

"Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan luona. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei ottanut sitä vastaan. Oli mies, Jumalan lähettäjä. Hänen nimensä oli Johannes. Hän tuli todistamaan todistaakseen valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut se valkeus, vaan hän tuli todistaakseen valkeudesta. Todellinen valkeus, joka valaisee jokaista ihmistä, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, mutta maailma ei tuntenut häntä. Hän tuli omiensa luo, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi vallan tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eivätkä lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme, ja katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta, kuin Ainosyntyiisellä on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1: 1-14)

Enkelien ilmoitus

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto."

Luuk. 2:14

Enkelit sisällyttävät lauluunsa kolme asiaa: kunnian, rauhan ja hyvän tahdon. Kunnian he antavat Jumalalle, rauhan maalle, hyvän tahdon ihmisille. Ensimmäisenä on Jumalan kunnia. Siitä aloitetakoon, että Jumalalle kaikessa annettaisiin ylistys ja kunnia, hänelle, joka kaiken tekee, antaa ja jolla kaikki on hallussaan, ja että kukaan ei lukisi mitään omaksi ansioksensa. Kunnia kuuluu yksin Jumalalle, sitä ei käy jakaminen kenenkään kanssa. Pahan hengen viekoittelemana Aadam ryösti kunnian omistaen sen itselleen, ja sen vuoksi kaikki ihmiset ovat hänen kanssaan vailla armoa. Se, on vielä nykyin kaikkiin ihmisiin syvään syöpynyt: mikään muu pahe ei ole häneen niin syvään juurtunut kuin kunnianhimo; kukaan ei tahdo olla mitätön ja voimaton, jokainen mielistyy omaan itseensä ja siitä tulee maailmaan kaikki kurjuus, rauhattomuus ja sota. Kristus on jälleen palauttanut kunnian Jumalalle opettamalla meille, että kaikki omamme on Jumalan silmissä paljasta vihaa ja armottomuutta; emme suinkaan saa mieltä itseemme, vaan meidän pitää pelkäämän ja häpeämän aivan kuin olisimme suurimmassa vaarassa ja häpeässä. Oma kunniamme ja omahyväisyytemme pitää siis perusteellisesti tehtämän tyhjäksi; ja me itse iloitkaamme, kun pääsemme siitä

vapaaksi, niin että meidät havaitaan olevan ja säilyvän Kristuksessa.

Toinen kohta on "rauha maassa". Missä ei ole Jumalan kunniaa, on rauhattomuutta, niin kuin Salomo sanoo: "Ylpeys tuottaa pelkkää toraa" (Sananl. 13:10). Missä taas Jumalan kunnia on, on ehdottomasti rauha. Minkä tähden torailisivat tietäessään, että mikään ei ole heidän omaansa, vaan että kaikki mitä he ovat, mitä heillä on ja mitä he voivat, on Jumalan? He antavat hänen hallita ja tyytyvät siihen, että heillä on armollinen Jumala. Se joka tietää kaiken omansa mitättömäksi Jumalan edessä, ei kiinnitä huomiota itseensä, vaan hän ajattelee jotakuta toista, joka jotakin merkitsee Jumalan silmissä, ja se toinen on Kristus. Missä siis on tosi kristityitä, heidän keskuudessa ei voi olla mitään riitaa, vihaa eikä rauhattomuutta, niin kuin Jesaja ennustaen sanoo: "Ei missään minun pyhällä vuorellani", toisin sanoen kristikunnassa, "tehda pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren" (Jes. 11:9). He voivat pitää keskenään rauhan, koska tuntevat Jumalan. "He takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan" (Jes. 2:4). Sen tähden Herraamme Kristusta sanotaan Rauhanruhti-

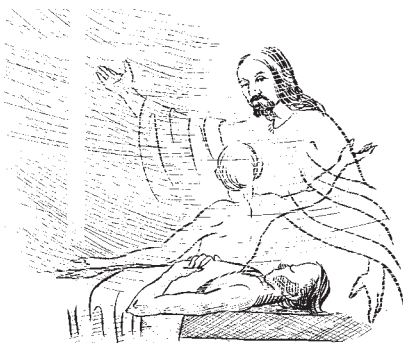
naaksi, että hän vaikuttaa meissä rauhaa Jumalaa kohtaan sisäisesti omissatunnoissamme uskon kautta, joka rakentaa häneen itseensä, ja ulkonaisesti ihmisiä kohtaan ulkonaisessa elämässä rakkauden kautta, ja näin on hänen kauttaan maassa jatkuva rauha.

Kolmas on ”ihmisille hyvä tahito”. Tässä ei ole kysymys sellaisesta hyvästä tahdosta, joka vaikuttaa hyviä tekoja, vaan suosiollisuudesta ja rauhaarakastavasta sydäimestä, joka mukautuu kaik-

keen, mikä ikänä kohdanneekin, oli sitten hyvää tahi pahaa. Tiesiväthän enkelit hyvin, että se rauha, josta he veisaavat, ei ulotu ulomma niiden piiriä, jotka todella uskovat Kristukseen: näillä on varmasti keskuudessaan rauha. Maailma taas ja perkele eivät säilytä mitään rauhaa: he vainoavat uskovia kuolemaan saakka, niin kuin Kristus sanoo: ”Minussa on teidän rauhanne, maailmassa teillä on ahdistus” (Joh. 16:33).

Martti Luther Hengellinen virvoittaja

SINULLA ON KUOLEMATON SIELU

Jumala loi eläimet eri tavalla kuin ihmisen. Jumala antoi nimittäin ihmiselle kuolemattoman sielun. *"Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu"* (1 Moos. 2:7). Synnin tähden kuolema tuli ihmisruumiiseen. *"ja tomu palajaa maahan, niin kuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin"* (Saarn. 12:7).

On uskonnollisia suuntia, jotka kieltävät sielun kuolemattomuuden. Heidän mukaansa kaikki kuolee, kun ihminen kuolee. Ei olisi siis olemassa sielua ilman ruumista. Sellaiset suunnat itse asiassa kieltävät sielun olemassaolon. Toisin puhuu Jeesus. Hänen mukaansa sielua ei voi tappaa. Hän varoittaa: *"Älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua, vaan ennemmin peljätkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin"* (Matt. 10:28).

Ihminen on enemmän kuin pelkkää maata. Hän ei ole rengas eläinten ketjussa ja kehityksen tulosta, vaan Jumalan erillisenä luomistekona korkea vastuullinen

olento. Synti on tosin alentanut ihmisen monasti jopa eläinten alapuolelle. Mutta se ei ole poistanut hänestä sielua. Kun ihminen pitää itseään pelkkänä materiaana, hän alentaa itsensä eläinten tasolle. Mutta kerran hän herää vastuuseen, mistä eläimet ovat vapaita.

Sielun kuolemattomuus on lohdullinen asia niille, jotka panevat turvansa Kristukseen. Ruumis voidaan tappaa, sielua ei. Kristityn ei tarvitse pelätä ristiä eikä vainoa, ei edes marttyyrikuolemaa. Saamme sanoa Paavalin kanssa: *"Halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi."* Tiedämme myös, että se, mikä maahan kätketään, nousee kerran ylös. Marttyyrit eivät ole saaneet edes kunniallista hautausta, mutta Jumala on näytävä vielä heidän ruumiissaankin voimansa ja kirkkautensa.

Meillä on lunastus, rikkomusten anteeksisaaminen Jumalan armon rikkauden mukaan. Kristus on sie-lujemme ankuri. Kun hän hoitaa katoamattomia sielujamme, olemme varmasti hyvässä tallessa.

Markku Särelä
Sana on elämän lähde

JOULUEVANKELIUMI

Ari Pirkola

Joulupuu on rakennettu"
-laulun sävel.

*Pienestä Betlehemistä
Valtiaan oi kansa saa
Syntyjään iäisyydestä
Profeetta näin ennustaa*

*Vuodet vierä sitten täyttyi
Ennustus tuo profeetan
Marialle lapsi syntyi
Kristus Poika Jumalan*

*Ah vain eläinten tallissa
Nukkui Kristus kuningas
Seimessä äidin huomassa
Maan ja taivaan valtias*

*Taivaan enkel paimenille
Ilmoitti tuon uutisen
Syntynyt on ihmisille
Kristus ennustuksien*

*Kunniamme Jumalalle
Ylistys soi enkelten
Rauha olkoon ihmisille
Yli maitten kaikkien*

*Sinne talliin luokse lapsen
Paimenet nyt kiiruhti
Jälkeen sen tuon ilon suuren
Myöskin muille ilmoitti*

*Seimestä oi ristinkuoloon
Jeesuksen vei elon tie
Ylös nous nyt taivaan iloon
Sinne lapsensa myös vie*

Saarnaajan tehtävä

”Pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanoiden käsistä, joiden luo sinut nyt lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan luo ja ottaisivat vastaan syntien anteeksiantamuksen ja perintöosan pyhitettyjen joukossa uskossa minuun.” (Apt. 26:17–18)

Tästä havaitsemme: Saarnaajan tehtävänä on taistella perkelettä vastaan sekä pelastaa ja kääntää hänen vallastaan kaikki ne, joiden saarnaajaksi hänet on kutsuttu, ja saattaa jokainen uskoon. Ja kun tämä on tullut uskoon, valvoa, ettei hän lankea uudestaan, kulkea hänen rinnallaan elämän tietä neuvoen, kehottaen, varoittaen ja lohduttaen hyvinä ja pahoina päivinä. Ja viimein johdattaa hänet viimeisen taistelun kautta taivaan-valtakuntaan.

Saarnaajan tulee herättää hengellisestä unestaan ne, jotka ovat itsevarmoja ja huolettomia ja jotka luulevat, ettei heidän tarvitse välittää taivaasta eikä helvetistä, että viimein alkaisivat huolehtia sielunsa pelastuksesta ja näkisivät olevansa vaarassa joutua kadotukseen ja kysyisivät vakavasti: *”Mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?”* (Apt. 16:30)

Saarnaajan tulee vapauttaa ne, jotka rakastavat syntiä ja ovat si-

dottuja sellaisin kahlein, joita he itse eivät voi katkaista, niin että he viimein kavahtavat lempisyn-tejään, tulevat katumukseen, puh-keavat kyyneliin ja sanovat: *”Mitä olenkaan tehnyt? Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä ansaitse, että mi-nua sinun lapseksesi kutsutaan.”* (Luuk. 15:21)

Saarnaajan tulee saattaa ne, jotka etsivät itselleen taivasta maan päältä ja asettavat onnensa ja au-tuutensa tämän maailman tavaraan, iloon tai kunniaan, saattaa siihen, että he alkavat inhota maailmaa ja sanovat: *”Hyvästi, maailma! Olen sinuun väsynyt, haluan taivaaseen! Sinua, maailman ihanuus, en ha-lua!”*

Saarnaajan tulee saattaa oma-vanhurskaat, jotka pitävät itseään hyveellisinä ja iankaikkisen pal-kinnon ansainneina nuhteettoman elämänsä vuoksi maailman edessä, tunnustamaan itsensä köyhiksi syntisiksi ja sanomaan publikaanin kanssa: *”Jumala, ole minulle synti-selle leppynyt.”* (Luuk. 18:13)

Saarnaajan tulee saattaa ne, jot-ka pitävät evankeliumia hulluutena eli ne, jotka rakentavat omalle jär-jelleen ja kuuluvat tämän maailman valistuneisiin ja viisaisiin, Paavalin kanssa huudahtamaan: *”Niinpä todella luen kaikki tappioksi tuon hyvin kalliin, Kristuksen Jeesuk-sen, minun Herrani, tuntemisen*

rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, jotta voittaisın omakseni Kristuksen.” (Fil. 3:8) Hän, ristiinnaulittu, *”on tullut meille viisaudeksi Jumalalta, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi*”. (1 Kor. 1:30)

Jos nyt saarnaaja on riistänyt näin saaliin ja sielut helvetiltä ja jos kaikki hänelle uskotut on tuotu Kristuksen luo, hän ei ole vielä sillä saattanut päätökseen hänelle annettua tehtävää. Nyt hänen tulee yötä päivää valvoa ja tähyillä muurilla, ettei pelastettuja sieluja uhkaa vaara joutua eksytetyksi ja uudestaan langeta. Hänen tulee hengellisenä isänä pyrkiä ravitsemaan, vahvistamaan ja kasvattamaan hengellisiä lapsiaan. Jos sudet lähestyvät lammasmaatteissa, toisin sanoen, väärät opettajat valepuvussa, hänen tulee varoittaa pelottomasti hänelle uskottuja sieluja niistä, paljastaa niiden väärä oppi, nuhdella niitä ja taistella siten niitä vastaan. Sen sijaan hänen tulee puolustaa toden teolla puhdasta oppia eikä antaa periksi kirjaimen vertaa, synnyttäkseen rauhan tai riidan, kiitettäkseen tai moitittakoon häntä siitä. Jos synnit, pahennukset, vaaralliset tavat tai maailmallistuminen tunkeutuvat seurakuntaan, hänen tulee kiireisesti asettua vastustamaan sitä, nuhdella, uhata, kehottaa ja pysäyttää, tapahtuu se sitten sopivalla tai sopimattomalla ajalla (2 Tim. 4:2), on se kuulijoille mieleen tai ei, tekee se saarnaajalle ystäviä tai vihollisia, tuottaa se hänelle kunniaa tai häpeää. Jos hän näkee laumassaan heikon lampaan, hänen

tulee sitä vahvistaa. Jos hän näkee sairaan, hänen tulee sitä vaalia ja hoitaa. Jos hän näkee ahdistuneen ja surullisen, hänen tulee sitä lohduttaa. Jos hän näkee langenneen, hänen tulee auttaa häntä pystyyn. Jos hän näkee kadonneen, hänen tulee lähteä häntä etsimään. Hän ei saa levätä ennen kuin on hänet löytänyt ja voi kantaa hänet hartioillaan oikeaan laumaan. Hänen tulee asettua seurakunnassa repeämän eteen ja tehdä itsensä suojamuuriksi sisään murtautuvaa turmelusta vastaan ja Jumalan rangaistusta ja tuomiota vastaan. Hänen tulee olla valo, joka loistaa kaikille huoneessa oleville. Hänen tulee olla maan suola torjuakseen harhaopin ja synnin mädännäisyyttä. Hänen tulee olla lääkäri, joka antaa kaikkiin sielun sairauksiin oikean lääkkeen ja sitoo haavat oikein. Hänen tulee olla esirukoilija, joka asettuu joka päivä kaikkien tähden Jumalan eteen. Hänen tulee olla äiti, joka äidillisellä rakkaudella kantaa kaikkia sydämessään. Sanalla sanoen, hänen tulee olla hyvä paimen, joka oikein kaitsee ja taistelee, opettaa ja puolustaa eikä pakene mitään vaaraa palkkalaisena, vaan on valmis antamaan henkensä lampaiden edestä. Kerran hän voi sanoa Jumalalle: *”Katso, minä ja lapset, jotka HERRA on minulle antanut.*” (Jes. 8:18) *”En ole kadottanut ketään niistä, jotka olet minulle antanut.*” (Joh. 18:9)

Herra Jeesus, varusta saarnaajasi Pyhän Henkesi voimalla ja taidolla työhönsä. Aamen.

CFW Walther
Kotihartaus

Onnellinen ihminen

"Tunnen näet hänet, johon uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on uskottu minulle." (2 Tim. 1:12)

... emme voi ajatella onnellisempaa ihmistä kuin sen, joka tietää olevansa armossa Jumalan luona. Ilolla hän voi asettua nukkumaan, sillä hän tietää voivansa asettua lepäämään Jumalansa isänkäsivarsille, joka on asettanut enkelinsä vartioimaan häntä. Hän herää iloisena, sillä hän tietää, että Jumala säilyttää hänet lahjoittaakseen hänelle uutena päivänä myös uuden armon. Ilolla hän menee työhönsä, sillä hän tietää, että Jumala on hänen kanssaan. Ilolla hän näkee olevansa ajallisesti siunattu, sillä hän tietää, että Jumala haluaa sillä ilahduttaa häntä. Lohdutettuna ja rohkeudella hän ottaa hädän vastaan, sillä hän tietää, että Jumala haluaa viedä hänet taivaaseen tätä tietä. Kauhistumatta hän näkee olevansa salaisten ja ilmeisten vihollisten ympäröimä, sillä hän tietää, ettei hänellä ole heissä mitään pelättävää. Ilman Jumalan tahtoa he eivät voi katkaista hiuskarvaakaan hänen päästään, sillä Jumala on liitossa hänen kanssaan. Mielellään hän nousee Jumalan hänelle valmistamalle sairaskuoteelle, koska toivoo voivansa siinäkin ajatella, puhua ja toimia Jumalan kunniaksi. Tieto hänen lähestyvistä kuolemastaan on hänelle ilouutinen. Hän tietää, että taivaassa on hänen hyvä olla.

Ilolla hän avaa Raamattunsa, sillä siitä hän löytää valoa, voimaa, lohtua ja rauhaa. Iloiten hän astuu Jumalan huoneeseen, sillä hänen sielunsa virvoittuu ihanissa Herran jumalanpalveluksissa. Halulla ja ilolla hän yhtyy yhteisiin virsiin ja rukouksiin, ja Herran pyhän ehtoollisen nauttiminen valmistaa hänelle juhlapäivän.

Miten onnellinen onkaan se, joka tietää olevansa oikeassa uskossa ja armossa Jumalan luona! Hänellä on jo taivas maan päällä huolimatta tuhatkertaisesta hädästä ja puutteesta.

Herra Kristus, auta minua heikkoa. Minä turvaan yksin Sinun armoosi, Sinä voit minua vahvistaa. Aamen.

C F W Walther Kotihartaus Ote s. 549/550

Kristillinen koti

Onko kotisi kristillinen koti? kysyin kerran eräältä nuorelta mieheltä, joka oli keskustellut kanssani niistä asioista, jotka tuottivat hänelle suuria vaikeuksia hänen perhe-elämässään. "On kai" hän vastasi. "Kyllä me kirkkoon kuulumme ja lapset käyvät pyhäkoulussa." "Käyvätkö lasten vanhemmat myös kirkossa?" kysyin sitten. "Eihän sitä usein tule käytyä, mutta ei meillä mitään kirkossa käymistä vastaan ole" hän vastasi. "Pidätkö te kodissanne kotihartauksia?" minä jatkoin. Nuoren miehen ilmeestä kävi heti ilmi, että ajatus oli aivan vieras hänelle. En enää jatkanut kyselyäni. Olin saanut vastauksen kysymykseeni. Lienee paljon sellaisia näkyvän kristillisen kirkon yhteydessä, joiden kotia ei voitaisi kutsua kristilliseksi kodiksi. Kysyn sinultakin, rakas lukija, onko sinun kotisi kristillinen koti? Harkitessasi tätä kysymystä, ajattele seuraavia asioita.

Millainen on kristillinen koti

Sana "kristillinen" tulee Kristuksesta. On selvää siis, että koti, joka on todella kristillinen, on koti, johon Kristus pääsee. Kristus löydetään Hänen Sanastaan, eli pyhästä Raamatusta. Että kodista voi tulla kristillinen koti, on siis välttämätöntä, että Kristuksen Sanaa käytetään kodissa.

Nykyaikana puhutaan paljon tähän tapaan: "Raamatun opit eivät ole niin tärkeitä. Kun "olemme Kristuksessa", se on pääasia." Kristus erotetaan Sanastaan. Kun näin tehdään, sanoista "olemme Kristuksessa" tulee vain tyhjä fraasi. Sillä Kristus ei ole luvannut, että

Hänet löydetään Sanansa ulkopuolelta. Päinvastoin Hän on sanonut: *"Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi."* (Joh. 8:31,32). Kotiin täytyy siis ottaa Kristuksen Sana, sitä täytyy käyttää. Muuten ei Kristus kotiin pääse. Ei arkkitehti eikä rakennusmestari voi tehdä kodista kristillistä kotia. Vaikka kotiin muurattaisiin alttari, ei tämä sinänsä tekisi siitä kristillistä kotia. Ei kodista myöskään tule kristillistä kotia siten, että siellä kunnioitetaan uskontoa tai että edesmenneiden vanhempien Raamattua ja muuta uskonnollista kirjallisuutta huolellisesti säilytetään arvokkaana muistona. Kristuksen Sanaa tulee käyttää ahkerasti ja säännöllisesti. Näin Kristus pääsee hallitsemaan ja vaikuttamaan kodissa.

Raamatussa puhutaan useissa kohdissa siitä, että kodeissa tulee käyttää Sanaa. Viidennessä Mooseksen kirjassa Jumala sanoo: *"Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi."* (5 Moos. 6:6,7) Apostoli Paavali kirjoittaa efesolaisille: *"Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kirussa ja nuhteessa."* (Ef. 6:4). Raamatussa on myös useita esimerkkejä siitä, miten Sanaa kodeissa käytettiin. Kun Jeesus meni Marian ja Martan vieraaksi, Hän

julisti heille Sanaa siellä heidän kodissaan. Ja silloin Hän korosti Martalle, että Sanan viljeleminen oli kaikkein tärkein asia. Paavalin kirjeestä Timoteukselle käy ilmi, että Timoteuksen äiti ja isoäiti olivat Timoteukselle opettaneet Jumalan sanan totuudet. On selvää, että opettaminen tapahtui kodissa. Ja Paavali kirjoittaa Roomalaisille: *"Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa ... ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa."* (Room, 16:3,5)

Että koti voi olla kristillinen koti, täytyy Sanaa nytkin näin kodissa käyttää. Kristillisen kodin jäsenet kyllä käyvät myös säännöllisesti Sanan kuulossa, kun sitä seurakunnassa julistetaan ja opetetaan. Ja kirkkoon ei mene vain äiti, vaan sinne menee myös isä ja lapsetkin. Siellä he yhdessä Jumalaa kiittävät ja ylistävät, saavat ravintoa sieluilensa, saavat opetusta ja neuvoa, saavat voimaa. Kristillisen kodin jäsenet eivät myöskään hylkää Kristuksen asettamia Sakramentteja, jotka ovat aina seurakunnassa tarjona. Lapset saatetaan pyhän Kasteen armoliittoon, he käyvät pyhäkoulua ja saatuaan perusteellisen opetuksen kristinopissa rippikoulussa, he käyvät usein Herran pöydässä vanhempiansa kanssa. Kuitenkin sielu tarvitsee ravintoa joka päivä. Ymmärtäen tämän, kristillisen kodin jäsenet eivät tyydy ainoastaan siihen ravintoon, mitä seurakunnan järjestämissä tilaisuuksissa tarjotaan, vaan he käyttävät kodissa Sanaa joka päivä. Aviopuolisot yhdessä sitä tutkivat, opettavat sitä jatkuvasti ja säännöllisesti lapsillensa. Jokainen perheen jäsen lukee ja tutkii sitä yksityisesti. Kuinka hyvä ja hyö-

dyllinen tapa onkaan, että kaikki perheen jäsenet joka päivä kokoon-tuvat yhteen ja yhdessä lukevat, rukoilevat ja laulavat.

Millainen on kristillisen kodin siunaus

Kun Sanaa näin käytetään ja Jeesus näin otetaan kotiin, pääsee Jeesus siunaamaan kodin asukkaita. Ensinnäkin Hän pääsee sydämiin sytyttämään ja säilyttämään niissä pelastavan uskon. Apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaisille: *"Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta."* (Room. 10:17) Missä ei ole uskoa Jeesukseen, siellä ei Jeesusta tunnetta, siellä ei voida Häntä rakastaa. Ainoastaan uskon kautta syntinen saa uuden sydämen, tuntee Jeesuksen armollisena Vapahtajanansa, saa varmuuden, että Jeesus on pyhällä kalliilla verellensä ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan lunastanut hänet ja koko maailman synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Ja kun hän tämän varmuuden saa, sitten hän todella Jeesusta rakastaa, tahtoo olla kuuliainen Hänen Sanallensa, tahtoo palvella Häntä kaikessa. Ja vasta sitten kun Jeesus on päässyt hallitsemaan kodin asukkaiden sydämissä, on kodista tullut todella kristillinen koti. Onhan totta, että kotia voidaan määrityissä merkityksessä pitää kristillisenä kotina, jos perheen pää uskoo Jeesukseen ja käyttäen sitä valtaa, joka hänelle kuuluu, pitää huolen siitä, että Sanaa kodissa käytetään ja estää siellä synnin palvelemisen, mikäli se on mahdollista. Mutta vasta sitten on koti kristillinen koti sanan täydellisessä merkityksessä, kun kaikki perheen jäsenet uskossa ottavat Sanan vastaan ja rakkautesta Jeesukseen elävät Hänelle ja palvelevat Häntä.

Tällaisessa kodissa kaikki asiat päätetään Jeesuksen Sanan valossa ja niin Jeesus saa siunata myös perhe-elämää. Aviopuolisot noudattavat niitä sääntöjä, neuvoja ja kehotuksia, jotka ovat Sanassa juuri aviopuolisoita varten. Miehet rakastavat vaimojansa, vaimot rakastavat miehiään ja ovat alamaisia heille, ottavat ilomieliin vastaan ne lapset, jotka Jumala tahtoo heille antaa ja kasvattavat ne Herran kurissa ja nuhteessa. Kun on erimielisyyksiä perheen jäsenten kesken, kysytään ensin: Mitä Sana sanoo? Alistutaan Sanaan, se, joka on ollut väärässä, pyytää anteeksi. Toinen antaa anteeksi. Jos kysymyksessä oleva asia on ehdonvallan asia, rakkaudessa neuvotellaan ja etsitään toisen parasta. Kodissa ei sallita mitään sellaista, mikä on Kristuksen Sanan vastaista. Kaikki harrastukset, ajanviete ja kirjallisuus valitaan huolellisesti ja sitä valitessa kysytään: Sopiiiko tämä Jumalan lapselle vai onko se vahingollista uskolleni ja vaellukselleni? Kun näin Jeesuksen Sanan valossa kaikki asiat ratkaistaan, Jeesus saa siunata kotielämää. Hän saa neuvoa, miten kodissa on eletävä ja Hän saa evankeliuminsa kautta antaa voimaa, että Hänen tahtoansa voidaan noudattaa. Näin aviopuolisojen välillä voi säilyä rauha ja rakkaus, lapset voivat kunnioittaa ja totella vanhempiansa, kaikki

perheenjäsenet voivat elää rauhasa ja sopusoinnussa, etsiä toinen toisensa parasta ja palvella Häntä, joka kärsi ja kuoli heidän edestään ja nousi ylös kuolleista.

Kun puhutaan kristillisen kodin tuottamasta siunauksesta, tämä ei tarkoita sitä, etteivätkö todellista kotia koskaan kohtaa vastoinkäymiset ja ahdistukset, eikä sitä, ettei kotielämässä koskaan tule olemaan minkäänlaisia pulmia ja ongelmia. Sielunvihollinen taistelee mitä ahkerimmin juuri kristillistä kotia vastaan. Hän tietää, että jos hän saa kodin hajoamaan ja rappeutumaan, sitten hän on saavuttanut suuren voiton, sillä hän tietää, kuinka voimakas on kristillisen kodin vaikutus. Siis hän jatkuvasti kiusaa kodin asukkaita ja yrittää saada aikaan sen, ettei Sanaa kodissa käytettäisi, että palveltaisiin syntiä. Usein Jeesus näkee parhaaksi myös sallia vastoinkäymisten kohdata kristillisen kodin jäseniä. Hän näkee, että sairaus on tarpeellista jollekin kodin jäsenelle, tai että köyhyys on perheelle välttämätöntä. Mutta kaikki tämä on rakkauden osoitusta, ja kristillisen perheen jäsen ymmärtää tämän eikä menetä toivoansa vastoinkäymisten tullessa. Päinvastoin hän "riemuitsee, vaikka hän nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsiikin murhetta moninaisissa kiusauksissa", sillä hän tietää, että näin hänen uskonsa vahvistuu ja hän saa uutta voimaa Herran palvelemiseen.

Kuinka onnellinen on se, joka saa elää kristillisessä kodissa! Jumala auttakoon meitä kaikkia luomaan ja säilyttämään kristillisen kodin, jonka siunausta saamme nauttia siihen saakka, kun pääsemme taivaan iankaikkiseen kotiin.

Rupert Efraimson - Herrani elää

KÄYTKÖ KIRKOSSA?

Lue Apt. 2:37–42

"Herra, minä rakastan sinun huonettasi, sinun asuinsijaasi, sitä paikkaa, jossa sinun kirkkautesi asuu." (Ps. 26:8)

Voimmeko rehellisesti sanoa psalmistan kanssa, että me rakastamme Herran asuinsijaa? Olimmeko kirkossa viime sunnuntaina? Olimmeko halukkaat kuulemaan Jumalan sanaa? Kymmenet tuhannet, jotka lukeutuvat kristikansaan, ylenkatsovat saarnan ja Jumalan sanan sunnuntaisin ja rientävät, kuka minnekin. Miten onnttoja ovatkaan ne esteet ja selitykset, joiden taakse yritetään piiloutua! Kelpaako niitä verukkeita esittää Jeesukselle?

Missä Jumalan sanaa selkeästi ja puhtaasti julisteitaan, siellä Herra itse puhuttelee meitä, niin kuin Jeesus sanoo: *"Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut"* (Luuk. 10:16). Eikä riitä, että me ainoastaan luemme tai radion ääressä kuulemme Jumalan sanaa. Meidän tarpeemme on saada Herran kansan kanssa kokoontua sinne, missä Herran kirkkaus asuu. Herran kirkkaus säteilee aina siellä, missä julistetaan Jumalan laki niin, että joudumme sanattomina syyllisiksi ja missä evankeliumi julistetaan niin, että saamme sellaisina ottaa vastaan syntiemme anteeksisaamisen Jeesuksen ansiossa sulana lahjana, ilman töitä. Me tarvitsemme tätä sanaa. Meidän täytyy tuntea, kuinka välttämättömästi tarvitsemme syntisten Vapahtajaa; lain kautta tulee synnintunto. Me emme tule toimeen ellemme saa kuulla uudestaan ja uudestaan, että syntimme ovat anteeksiannetut. Me tarvitsemme sitä Jumalan sanan antamaa voimaa ja opetusta, jotta kasvaisimme armossa ja Jeesuksen tuntemisessa ja voisimme kilvoitella hyvän uskon kilvoituksen.

Emme saisi milloinkaan kysyä: *"Pitääkö minun mennä kirkkoon?"* Meidän pitäisi oppia sanomaan psalmistan kanssa: *"Minä tahdon kuulla mitä Herra Jumala puhuu. Hän lupaa rauhaa kansallensa ja ystävillensä. Autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja kätkevät sen."*

Herra, anna meille uskolliset sananjulistajat ja tarkkaavaiset sanankuulijat, jotka ottavat vastaan sinun sanasi ja noudattavat sitä. Aamen.

Voimattomalle voimaa

Vain hänen kauttaan voimme uskoa Kristukseen

"Ei kukaan voi sanoa: »Jeesus olkoon Herra», paitsi Pyhässä Hengessä." 1 Kor. 12:3.

Jeesuksen sanominen Herraksi merkitsee häneen uskomista ja hänen luokseen tulemistä. Sitä ei kukaan voi tehdä omasta järjestään eikä voimastaan, vaan tämä kymmene tulee yksin Pyhän Hengen kautta, Pyhän Hengen vaikutuksesta. Luonnostamme, omasta järjestämme ja voimastamme pystymme kyllä monenlaiseen ja paljoon — luonnollisesti aina Jumalan avulla — mutta tuohon emme pysty. Omasta aloitteestamme emme kykene aikaansaamaan minkäänlaista, emme alkeellisintakaan, liikettä Jeesukseen päin uskoaksemme häneen emmekä millään tavalla varustautumaan tai valmistautumaan siihen, sillä me olemme hengellisesti kuolleet. Kaikelle, mikä koskee Jeesusta, kaikelle, mitä evankeliumi ja Jumalan Henki tuo meille, me olemme kuolleet. Se on synnin seurausta. Me olemme luonnostamme *»kuolleet rikoksiimme ja synteihimme»* (Ef. 2:1). *»Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti»* (1 Kor. 2:14). Mutta me emme ole luonnostamme hengellisiä, vaan lihallisia, pelkästään lihallisia, joita synti hallitsee ja määrittää, lihallisia mieleltämme. Ja tämä lihallinen mielemme pitää Jumalan

evankeliumia hullutuksena, vieläpä vihaa sitä. Luonnostamme emme halua tulla Jumalan luo Jeesuksen Kristuksen kautta, sillä me rakastamme syntiä ja vihaamme elämää Jumalan luona ja Jumalassa. Emme saata alistua Jumalan lain alle emmekä voikaan. Ja niin meissä on Jumalaa kohtaan orjan pelko, me vihaamme häntä ja tahtoisimme, ettei Jumalaa olisi olemassakaan. *»Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan»* (Room. 8:7). Näin ollen ei kukaan voi sanoa: *»Jeesus olkoon Herra», paitsi Pyhässä Hengessä.* Usko on yksinomaan Pyhän Hengen työ. Siinä ei ihminen ole ollenkaan myötävaikuttamassa yhtä vähän kuin luomisessa ja vielä vähemmän, sillä luomisessa ei ole mitään vihollismielistä vastustusta. Oi, miten olemmekaan kokonaan jätetyt uskollisen Jumalan, Pyhän Hengen, armoille!

Rukoilkaamme. Herra Jumala, Pyhä Henki, sinä laupias Herra. Minä kiitän sinua kaikesta sydämestä siitä, että olet vapauttanut minut, köyhän syntisen ja hengellisesti kuolleen ihmisen hengellisen sokeuden siteistä ja tahtosi vihamielisestä vastustamisesta ja saattanut uskossa oman Vapahtajani Jeesuksen Kristuksen luo, että pelastuisin. Minä rukoilen sinua: älä luovu minusta, vaan pidä minua armosi voimalla uskossa kuolemaani asti. Aamen

C. M - Zorn, Täksi päiväksi

Pyhän Stefanuksen päivä

"Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he kiristelivät hänelle hampaitansa. Mutta täynnä Pyhää Henkeä Stefanus loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella." (Apt. 7:54,55)

Tämän jalon tapauksen tarkoituksena on erityisesti näyttää ja opettaa meille ensiksikin, kuinka kristittyjen ja kristillisen seurakunnan käy täällä maan päällä, kun heitä tunnustuksensa tähden vainotaan ja surmaan syöstään; toiseksi se osoittaa, mikä näissä vainoissa on heidän lohdutuksensa ja toivonsa, ja mikä osallisuus heillä on Kristukseen, johon he uskovat, jota he tunnustavat ja jonka tähden heidän täytyy kärsiä. Se joka Stefanuksen tapauksesta tämän oppii, saa perusteellisen tiedon Herramme Kristuksen valtakunnasta.

Pyhän Stefanuksen teot ja merkit todistavat siis, ettei hän sallanut uskoansa eikä ollut siitä vaiti, vaan tunnusti sitä vapaasti, saarnaten Herrasta Kristuksesta Jeesuksesta. Juuri tästä syystä juutalaiset häneen loukkaantuivatkin eivätkä voineet häntä sietää, vaan väkivalloin ottivat hänet kiinni ja raastoivat hänet oikeuteen.

Tämä on kirjoitettu meille esikuvaksi, oppiaksemme, että kun tahdomme tunnustaa uskoamme sekä tunnustuksellamme Kristus-ta kunnioittaa julkisesti ihmisten edessä, perkele kyllä piankin vilpitsee joitakuita omiansa meitä kiusaamaan ja tuottamaan meille kaikkea pahaa. Varustaudu siis sellaisen vaaran varalle, sillä meillä kristityillä ei ole uskostamme ja tunnustuksestamme sitä etua, että meistä sen nojalla tulisi korkeita ja rikkaita herroja, päin vastoin meidän täytyy ruumiin ja hengen puolesta joutua vaaranalaisiksi ja jo ennakolta tietää, ettei maailma suinkaan jätä meitä kiusaamatta. Sen Stefanuksenkin esimerkki osoittaa. Häneen koski kipeästi se, että monet pilkkasivat Kristusta, kieltäen hänen olevan Jumalan Pojan; sen tähden hän rupesi heitä vastaan taistelemaan. Hän ajatteli, että hänen täytyi puolustaa Kristuksen kunniaa, koskapa hän kerran oli kristitty. Ja sen hän teki niin voimallisesti, etteivät he kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän puhui.

Mutta mikä oli seurauksena? Juutalaiset yllyttivät kansan ja vanhimmat sekä kirjanoppineet, astuivat esiin, raastoivat hänet mu-

kaansa ja veivät neuvostoon. Sen pyhä Stefanus sai palkaksi siitä, ettei voinut sietää Kristuksesta pahoin puhuttavan, vaan ajatteli, ettei hänen sovi olla Herransa kunniaa puolustamatta. Samoin tehdään meillekin, Jumalan kiitos, nyky-aikana. Siitä meidän tulee kiittää Jumalaa, sillä se ei ole mikään paha merkki.

Meidän ei siis sovi valittaa vai-vojamme, vaikka meistä vääriä syytöksiä tehdäänkin. Ei perkele muuta voikaan kuin valehdella sekä vääristää oikeaa ja rehellistä puhetta. Siihen on totuttautuminen ja odottaminen, kunnes Jumala osoittaa, että meillä, niin kuin Stefanuksella, on hyvän omantunnon todistus. Sen ohessa meillä on vielä eräs lohdutus. Siihen tekstimme viittaa mainitessaan, että Stefanus kiinnittäessään katseensa taivaaseen näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella. Stefanuskin oli ihminen, jolla oli liha ja veri: ellei hänellä olisi ollut Pyhää Henkeä, hän olisi perin masentunut näh-

dessään vastustajansa tuomitse-massa hänen oppinsa Kristuksen harhaopiksi. Sellainen ahdistus ei ole voitettavissa ilman Pyhän Hengen apua. Mutta juuri silloin, kun juutalaiset kiivaimmin Stefanusta vastustivat ja tämä kohta oli saava kärsiä kuoleman tunnustuksensa ja oppinsa tähden, hän näki Kristuksen istuvan Jumalan oikealla puolella, hänet, jonka ylimmäiset papit, fariseukset ja kansa luulivat olevan alimmassa helvetissä.

Näyn Stefanus sai nähdä ruumiillisilla silmillään. Meidän silmämme eivät saa sellaista nähdä, mutta sanassa me — Jumalan kiitos — saamme nähdä aivan samaa. Sen tähden me pidämme kiinni tästä opista ja annamme vastustajiemme riehua, huutaa, valehdella, kiusata ja vainota meitä mielensä mukaan. Kristus lupaa, että hänen Henkensä on oleva meidän kanssamme lohduttamassa ja vahvistamassa, että meillä hänessä on täysi ilo lohdutus.

*Martti Luther
Hengellinen virvoittaja*

Rukoilkaa toinen toistenne puolesta!

Jaak. 5:16.

Rakas kristitty. Sinun ei tule rukoilla vain itsesi edestä, vaan myös toisten puolesta. Meidän, kristittyjen, tulee olla esirukoilijoita. Kun sinun tulee rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi, tulee sinun myös rukoilla lähimmäisesi edestä niin kuin itsesi edestä. Rukoile ystäväsi edestä, jotka Jumala on kanssasi verisitein yhdistänyt. Rukoile ystäväsi edestä. Se on paras ystävyydenpalvelus, jonka voit heille osoittaa. Rukoile toisille kristityille jatkuvaa Jumalan armoa. Rukoile sen edestä, jonka näet kulkevan harhateillä. Rukoile vihollisesi puolesta. Vapahtajamme sanoo: »Rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat» (Matt. 5:44). Tällainen esirukous ylläpitää rakkauttasi vihollistasi kohtaan. Et voi vihata sitä, jonka puolesta rukoilet. Muista esirukouksissasi myös pastoriasi, joka on sinun sie-lunpaimenesi. Apostoli Paavali pyysi sellaista esirukousta sanoen: »Rukoilkaa minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta» (Ef. 6:19), ja »Rukoilkaa meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta» (Kol. 4:3). Ja sama apostoli kehottaa meitä rukoilemaan »kaikkien ihmisten puolesta» (1 Tim. 2:1). Se sopii yhteen Jumalan armollisen tahdon kanssa, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. On kristittyjä, jotka merkitsevät paperille ne henkilöt, joiden puolesta heidän erikoisesti tulee rukoilla. Tämän liuskan he vievät joka päivä kammioonsa ja ottavat sen esiin. Se on kaunis tapa. — Mutta kuolleitten puolesta sinun ei tule rukoilla, sillä Raamattu sanoo: »Ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio» (Hebr. 9:27). Kuolleet Jumala on tuominnut. He ovat joko autuaita tai kadotettuja. Sen tähden kuolleitten puolesta rukoileminen loukkaa Jumalan kunniaa. Jumala tuomitsee oikein. Mutta rukoile niiden puolesta, jotka vielä elävät tässä armonajassa ja rukoile ahkerasti.

Rukoilkaamme. Herra Jumala, armollinen Isä. Sinä tahdot, että me, sinun kristittynsi ja lapsesi, rukoilemme toistemme puolesta. Minä rukoilen sinua: vuodata minuun rakkauden ja rukouksen henki, että mielelläni ja haluisasti, ahkerasti ja palavasti noudattaisin tässä tahtoasi ja samalla uskoisin lujasti, ettei esirukoukseni ole turha, vaan taivuttaa sinut suuressa laupeudessaasi armahtamaan lähimmäistäni. Sinähän mielelläsi autat jokaista ihmistä Jeesuksen Kristuksen, koko maailman Vapahtajan kautta. Aamen.

Täksi päiväksi - Carl Manthey-Zorn

Tekoäly osaa valehdella

Maaailman väkiluku vuonna 2023 on yli 8 miljardia.

Maailman väestö omistaa arviolta 16 miljardia kännykkää - kaksi älypuhelinta jokaista asukasta kohti. (<https://www.uusiuutiset.fi/>)

Puhutaan kännyköiden aiheuttamista lisääntyvistä haitoista ja vaaroista jokapäiväisessä työssä ja vapaa-ajalla. Erityisesti aiheena ovat olleet lapset ja koululaiset, jotka puhelimensa välityksellä saavat joutua tietämättään tekemisiin rikollisten tai hyväksikäyttäjien kanssa. Kännyköiden käytön haitoista puhutaan jo yleisesti ja ne tunnistetaan usein käytön tuomia hyötyjä suuremmiksi.

Kännykän ja tekoälyn yhteistyö

Kännyköiden hyötyä ja monipuolisuutta käyttäjälleen lisää niiden kytkentämahdollisuus tekoälyyn. Tekoälyllä tarkoitetaan supertietokoneiden kykyä käyttää perinteisesti ihmisen älyyn liitettyjä taitoja, kuten päättelyä, oppimista, suunnittelemista tai uuden tiedon luomista. Jo nyt tekoäly osaa ratkaista moraalisia kysymyksiä, säveltää sinfonioita, kirjoittaa uutisia ja tehdä elokuvia tyhjästä.

Tekoälyllä on oma tahto ja se tekee siitä arvaamattoman. Se pääsee kytketymään kaikkiin maailman huippuyliopistoihin. Ja se kehittyy koko ajan. Se osaa valehdella — tuottaa perätöntä tietoa yhdistelemällä tietoa eri lähteistä.

Supertekoälyä kehitetään siten, että se luo itsestään koko ajan älykkämpiä versioita. Kukaan ei osaa ennustaa, miten ihmisten käyttäytymisen ohjaaminen tekoälyn avulla tulevaisuudessa muuttaa meitä. Esimerkiksi Kiinassa on ihmisiä seuraavia valvontakameroita jo

600 miljoonaa, joissa on keskus-tietokoneeseen kytketyt kasvojen-tunnistushjelmat. Tekoäly kerää tietoa henkilöistä esim. poliisilta, pankeilta, hallinnon virastoista ja internetyhtiöiltä ja jokainen kansalainen saa omaan käyttäytymiseensä lähtöpistemäärän, joka sitten nousee tai laskee riippuen siitä, onko henkilö systeemiä valvovan tekoälyn mielestä toiminut oikein.

Asiantuntijan arvio on, että nyt on luotu ”hirviö”, joka uhkaa koko ihmiskuntaa.

Mitä enemmän ihmiset tukeutuvat tekoälyyn sitä enemmän he toimivat valheen varjossa. Olemme jo nyt yhä enemmän tekoälyllä valittujen ja tuotettujen ohjelmistojen armoilla. Kukaan ei kohta voi sanoa mikä tieto on totta ja mikä perätöntä. Vähitellen totuuden etsintä katoaa ja ihmiset hyväksyvät epämääräisen tiedon, jonka mukaan kukin toimii.

”Sen tähden Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan ovat mieltyneet vääryyteen.” (2 Tess. 2:11, 12)

KP

Luomakunta huokaa

Meillä ihmisillä on luontainen tarve ennustaa tulevia, elämäämme vaikuttavia tapahtumia. Raamatussakin neuvotaan seuraamaan ennusmerkkejä ja tekemään niistä johtopäätöksiä. *”Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.”* (Matt. 25:13)

On siis luonnollista, että kaikkea maailmassa tapahtuvaa varten on kehitetty erilaisia varoitusjärjestelmiä, joissa tutkimustietoja kerätään, tehdään tilannetta kuvaavia käyriä ja tuloksia julkistetaan tutkijoille tiedoksi.

Usein vertailuarvot perustuvat oletuksiin historian tapahtumista. Materialistisen käsityksen mukaan maapallon ilmasto on n. 4,6 miljardin vuoden ajan ollut etupäässä lämmin. Tämän uskomuksen mukaan parhaillaan elämme viimeisimmän kylmän jäätiköitymisvaiheen aikakautta, joka alkoi runsaat 30 miljoonaa vuotta sitten.

(<https://www.ilmasto-opas.fi/visualisoinnit/ilmastohistoria/?lang>)

Luonto on nuori

Kristityt tietävät, että luomakunta on noin 6000 vuotta vanha, johon aikaan sisältyy myös vedenpaisumuksen aiheuttamat suuret luonnonmullistukset ja ilmastomuutokset. Raamatun ilmoitusta tapahtuneesta vedenpaisumuksesta ja luomakuntaa kohtaavia lopunajan ennustuksia ei haluta ottaa vakavasti. Niitä pidetään aikansa eläneenä

pelotteluna. *”Ennen kaikkea tietäkää, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan.”* (2 Piet. 3:3)

Muutoksia lähimenneisyydessä

Kerätty tieto luontoa koskevista ilmiöistä on 1970-luvulta alkaen varoittanut tutkijoita maapalloa ja sen ekosysteemiä koskevista yllättävistä haittatekijöistä. Muutokset luonnossa ovat olleet niin nopeita, että miljoonien vuosien kehitykseen uskovat ovat olleet ymmällään. Eritoten, kun tiedetään, että haitallisten muutosten taustalla on pääasiassa ihmisten oma toiminta.

Ymmärrämme nykytilannetta paremmin, kun otamme otteita raporteista, joita on kerätty arvioitaviksi. Tutkijoiden mukaan eläinten massatuho maapallolla on jo alkanut. Havainnot lintukantojen nopeasta katoamisesta (hyönteismyrkyt ja ympäristömuutokset) ovat samansuuntaisia eri puolilla maailmaa. Lintujen väheneminen on esimerkki maailmanlaajuisesta sukupuuttoaallostasta. Samanaikainen rinnakkaisilmiö koskee hyönteisten katoamista (27 vuodessa hyönteiskato 76%), jotka yhdessä aiheuttavat vakavia ekologisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia seurauksia.

Vuodesta 1970 ihmisten toiminta on pienentänyt maaeläinten elintilaa ja jäljellä on vain noin 20 %, joka ei riitä monimuotoiseen elämiseen. Sama koskee matelijoiden ja

sammakkoeläinten olemassaoloa. Maaselkärankaisista noin 70 % on uhanalaisia ja sammakkoeläimistä 78 %.

Vesipula

Vesistöt ovat myös saastuneet – erityisesti tämä koskee alueita, joilla on runsaasti asutusta. Juomakelpoista vettä löytyy pohjavesistä, mutta sekin on osin jo saastunutta. Yritykset pumppaavat pohjavettä pulloihin ja myyvät sitä hätäratkaisuna paikallisille asukkaille. Käyttövettä ei anneta juoma- ja talousvedeksi vaan se otetaan viljelysten käyttöön. Ne ovat usein kansainvälisten yritysten omistamia. Yli 2 miljardia ihmistä elää ilman puhdasta vettä, jonka puute ja puuttuva sanitaatio (terveellisten käymäläolosuhteiden ylläpito) aiheuttavat vuosittain 1,4 miljoonaa lapsikuolemaa – 160 lasta menehtyy joka tunti. Suuret valtameret ovat olleet kansainvälisen ryöstökalastuksen kohteena 1950-luvulta lähtien. Kaloja on pyydystetty niin paljon, että kalakannat eivät ole ehtineet uusiutua. Vielä olemassa oleville kaloille ravinto ei enää riitä.

Saasteet

Vain noin 8 % ihmiskunnasta asuu alueilla, joiden ilmanlaatu on säilynyt hyvänä. Loput yli 90 % ihmisistä elää saastuneilla alueilla

ja he joutuvat hengittämään jatkuvasti saastunutta ilmaa. Ilman-saasteet aiheuttavat ennenaikaisia kuolemia. Yli 9 miljoonaa ihmistä menehtyy vuosittain elinympäristönsä päästöihin. Syntymättömät altistuvat saasteille jo kohdussa.

Haittailmiöt

Vastoin aikaisempia ennusteita äärimmäiset sääilmiöt ovat nyt yleistyneet ja muuttuneet vakavammiksi. Ilmaston lämpenemisestä johtuvat äkkinäiset myrskyt ja maastopalot, kuivuus sekä tulvat ja maanjäristykset muokkaavat haitallisesti ennen rauhallisina pidettyjä alueita. Merten pintalämpötilojen nousu on muuttamassa kaikkien merien ekologista tilaa epävakaaksi. Epävarmuus luonnossa esiintyvistä muutoksista näkyy kaikkialla. Muutokset ovat seurausta ihmisten luontaisesta ahneudesta — luonnonvarojen ylikulutuksesta, joka kiihdyttää ilmastokriisiä ja luontokatoa. *”Sillä luomakunta on alistettu turhuuden alle – ei omasta tahdostaan, vaan alistajan – toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen”.* (Room. 8: 19-21)

Eikö luonnon hätätila saa ihmisiä ottamaan vastuuta ympäristöstään alkuperäisen tehtäväkuvan mukaan? Muutosta ihmisten käytäytymisessä on kuitenkin turha odottaa. Luonnonmullistukset, sodat, vaikeat ajat ja ihmisten pahuus kuuluvat viimeisten aikojen ilmiöihin. *”Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.”* (Matt. 13:14)

KP

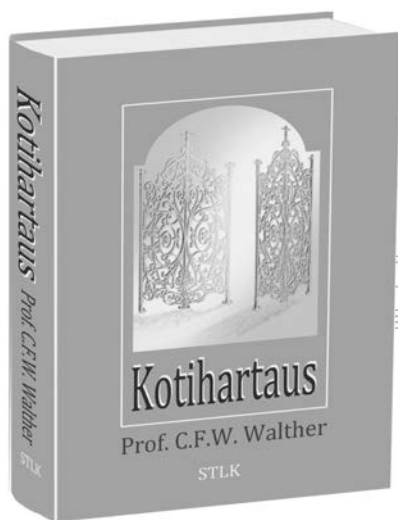
Älä välitä liikaa siitä, mitä ihmiset sinusta sanovat

Eräs isä vei kerran poikansa kanssa aasiansa myytäväksi. Isä istui aasin selässä ja poika käveli. Sivustakatsojat sanoivat: "Miten ikävää nähdä, että iso, voimakas mies istuu aasin selässä ja pienen pojan pitää kävellä." Isä siis tuli alas aasin selästä ja poika nousi hänen tilalleen. Ihmiset sanoivat: "Kauheaa, että poika tuolla istuu ja isä joutuu kävelemään." Niin isä ja poika molemmat nousivat aasin selkään. Ihmiset sanoivat: "Julmaa! Kaksi aasin selässä." Sitten isä ja poika molemmat lähtivät pois aasin selästä ja alkoivat kävellä. Ihmiset sanoivat: "Hullua! Aasilla ei ole mitään selässä ja nuo molemmat kävelevät." Sen jälkeen isä ja poika alkoivat kantaa aasia.

Eikö ole tyhmää menettää mielenrauhaa, kun ihmiset arvostelevat meitä. Kun me Jumalan Sanan ohjeiden mukaan toimimme ja meillä on puhdas omatunto, olkaamme rauhassa. Sanokaamme Paavalin kanssa: *"Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku inhimillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni, sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra."* (1 Kor. 4:3,4)

Rupert Efraimson
Herrani elää - Lut 3 - 1985

Waltherin kotihartauskirja

Tämän kirjan välityksellä pääsemme tutustumaan siihen, millaista aito luterilainen kristillisyys oli 1800-luvulla. Voimme verrata omaa uskoamme siihen uskoon, jota tri C.F.W. Walther julistaa, ja tehdä parannusta siinä, missä on aihetta.

Kirjasta välittyy vakava huoli siitä, että kuulija on todellisessa synnintunnossa ja ettei hän etsi tilaansa muuta lohdutusta kuin sitä, mikä tulee uskosta siihen täydelliseen lunastukseen, jonka Kristus on hankkinut jokaista varten lunastustyöllään.

Walther julistaa terävästi Jumalan lakia, niin ettei lukija voi jäädä sen edessä tunnottomaksi, vaan joutuu tunnustamaan itsensä iankaikisen kadotuksen ansainneeksi syntiseksi Jumalan edessä.

Mutta Walther avaa pääsyn lain alta evankeliumin suojaan ja siinä Jumalan ihanaan, ilmaiseen armoon. Evankeliumi parantaa ne haavat, jotka lain ankara ruoska löi meihin, ja antaa tilalle hyvän omantunnon kaikkien syntiemme anteeksisaamisessa Kristuksessa.

Samalla kirja ohjaa meidät rakentamaan uskomme erehtymättömälle Jumalan sanalle, Pyhälle Raamatulle. Lukijan usko lujittuu, eikä sen tarvitse horjua ihmisten mielipiteissä eikä jäädä kysymään kiusaajan kysymystä: "Onko Jumala todella sanonut?" Raamatun sana kestää, ja sen kanssa saamme turvallisesti astua viimeisenä päivänä Jumalan eteen ja kiittää häntä ikuisesti. Kovakantisessa kirjassa on yli 800 sivua.

Sana ja kuvat yhdessä

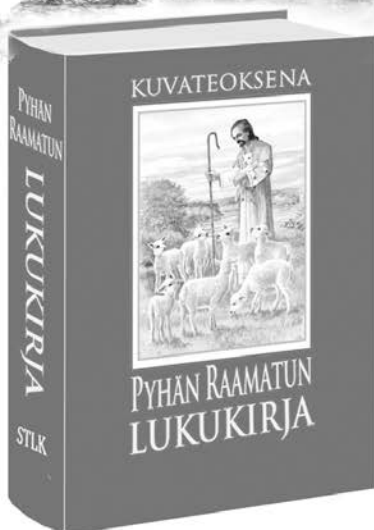
Raamatun teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhais-historiaan. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiamme alussa vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johdattuksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina historiallisina tapahtumina.

Pyhän Raamatun lukukirjan tekstit on kerätty uudesta raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukieliin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Lukijalle kirja antaa kokonaiskuvan Jumalan toiminnasta ihmiskunnan historian eri vaiheissa. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälkön maalausta ja piirrosta, jotka täydentävät Raamatun tekstiä tapahtumia kuvaten.

Antakaamme nuorten käteen teos, jossa Jumala itse kertoo töistään ja ihmiskuntaa koskevista ennustuksista. Kuvitus tuo tapahtumat lähelle ihmisten jokapäiväistä elämää.

Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19 x 25cm.

PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Hakutehtävä Raamatusta

Ota kustakin alla olevasta Raamatunlauseesta niin mones sana, kuin vihjeessä on.

Sanoista muodostuu lause. Kuka sanoi nämä sanat ja kenelle? Missä paikassa nämä sanat sanottiin ja minkä Raamatun kertomuksen yhteydessä?

Joh. 9:38, 3.sana

Luuk. 22:61, 1. sana

Joh. 17:14, 1. ja 2. sana

Luuk. 1:20, 17. sana

että

Joh. 4:19, 7. ja 8. sana

Luuk. 2:11, 9. sana

Mark. 4:26, 5. sana

Matt. 18:11, 3. sana

Matt. 13:20, 5. ja 6. sana

oli

Luuk. 2:10, 15. sana

Mark. 16:15, 6. sana

Oikea vastaus löytyy: Joh. 11:1 – 44.

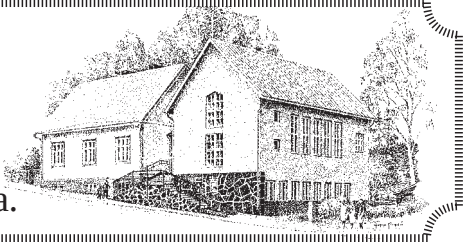
Uskonpuhdistusjuhla

Pyhäinpäivänä

la 4.11.2023

Lahden kirkolla

alkaen klo 11.00 HPE:lla.

Kysymys kaikille:

Kirkkomme ensimmäisten seurakuntien perustamisesta tulee kuluneeksi lähitulevaisuudessa 100 vuotta. Mitkä asiat olivat valtion kirkossa silloin paremmin kuin nyt?

Mistä syistä kirkkomme ensimmäiset seurakunnat kuitenkin perustettiin 100 vuotta sitten?

Yleisradion iltahartaus tiistaina 28.11.2023,
klo 18.50 pastori Marko Kailasmaa

Lapsille videoita

Raamatun kertomuksista: luterilainen.com/videoita

Kastettu

Pyhässä kasteessa Jumalan armon osallisuuteen ja Tampereen seurakunnan jäseneksi on otettu 15.10.2023 Veeti Hoàng Lân Trần. Seurakuntamme toivottavat pienokaisen sydämellisesti tervetulleeksi kirkkomme jäseneksi ja Kristuksen seurakunnan perilliseksi. *"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet."* (Gal. 3:27)

Tervetuloa pyhäkouluun

22.10. IK HML kodissa

4.11. PH Lahti kirkolla

26.11. PA (saattaa muuttua)

3.12. MK ja PA Marttala TRE

SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pastoriin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastoriin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot: marko.kailasmaa@luterilainen.com Puhelin 050 342 7448.

Raamattu sanoo: "Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloonsa toimeen." (1 Tim. 3:1)

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *luku-jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. HPE 8.10., 29.10., 12.11., HPE ja joulujuhla 10.12. klo 11.00. Nämä tilaisuudet lähetetään jäsenille myös videoyhteyden kautta.

Tampere, *luku- tai videojumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. HPE 15.10., 19.11., HPE ja joulujuhla 3.12. klo 11.00 Tampereen Marttalassa.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, HPE 15.10., 19.11. klo 15.00.

Jyväskylä, pääkirjasto, Vapaudenkatu 39-41. HPE 11.11. klo 12.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 12.10. klo 13.00, 4.11. klo 11, 30.11. klo 17.00 ja 21.12. klo 17.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelankatu 12, HPE 23.10. klo 18.00 (seminarihuone 1) ja 4.12. klo 18.00. (tutkijahuone 1).

Puumala, Härkösentie 3 B 12, HPE 30.11. klo 12.00.

Turku, Hurtinkatu 12 C 13, HPE , 26.10., 23.11. ja 14.12. klo 13.00.

Vaasa, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, HPE 23.10. ja 4.12. klo 10.30.

Ylistaro Kotitilaisuus: Ruuskalantie 61, Jumalanpalvelus HPE 24.10. ja 4.12. klo 13.00

Muutoksista ja muiden paikkakuntien tilaisuuksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com/osallistu samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla.

Kaikki pyhäkoulut pyritään lähettämään myös etälähetyksenä, osoite <https://meet.google.com/kke-inus-xdu>

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja.
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

Sisällys:

Enkelit, Martti Luther.....	202
Olet kultaakin kalliimpi Kristukselle, MK.....	203
Velallinen, Martti Luther.....	205
Aihetta juhlaan, toimitus.....	207
Jouluaattona, MS.....	208
Matt. 1: 18-25.....	209
Psalmi- Zorn 3, CM-Z.....	210
Messiasta odotettiin, MS.....	212
Sana tuli lihaksi, Joh. 1:1-14.....	215
Enkelien ilmoitus, Martti Luther.....	216
Sinulla on kuolematon sielu, MS.....	218
Runo, AP.....	219
Saarnaajan tehtävä, CFWW.....	220
Onnellinen ihminen, CFWW.....	222
Kristillinen koti, RE.....	223
Käytkö kirkossa? Vv.....	226
Vain hänen kauttaan voimme uskoa Kristukseen CM-Z.....	227
Pyhän Stefanuksen päivä, Martti Luther.....	228
Rukoilkaa toinen toistenne puolesta! CM-Z.....	230
Tekoäly osaa valehdella, KP.....	231
Luomakunta huokaaa, KP.....	232
Älä välitä liikaa siitä, mitä ihmiset sinusta sanovat, RE.....	234
Hakutehtävä Raamatusta, EV.....	237
Tapahtumatietoja.....	238
Toimintatietoja.....	239
Kansi: Seimenlapsi, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI15 8000 1700 3033 09 -
huom. muuttunut tilinumero. Pyydetään merkitsemään viitenumero: kotimaan
työ 4200, ulkolähetys 7003. 2) Kirjamyynti FI15 8000 1700 3033 09 - huom.
muuttunut tilinumero

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2024: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus:päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:
marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com